

ἐπαξίως τῆς καταγωγῆς των. Προσέτι δὲ δοξάζουσιν ὅτι, ἐν ἀξιοθῶσι τῆς ἐλευσεως ἐκείνου καὶ τῆς ἐντελοῦς ἀπελευθερώσεως ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ, ποτὲ δὲν πρέπει νὰ παραβαίνωσι τὸ «μπέσα» των, οὐδὲ νὰ προσβάλλωσι γυναίκας ὅσον μικρὰ καὶ ἂν εἶνε ἡ προσβολή.

Τὰς δοξασίας ταύτας τῶν ὀρεισθίων ἐκείνων ἐμάθομεν τῷ 1868 παρὰ τινος ληστοῦ Γκέγκα. Ἐρωτηθεὶς δὲ ὑφ' ἡμῶν, ἀφοῦ ὁ Σκενδέρμπεϋς ἦτο Χριστιανός, πῶς θ' ἀκολουθήσωσι Χριστιανὸν ἀρχηγὸν Μωαμεθανοὶ ὄντες, ἀπεκρίνατο: «Δὲν ξέρεις τί λὲς ὀρέ! κρῖμα πῦσαι καὶ διαβασμένοσ! ὁ Ἰσκενδέρμπεο ξέρει τί θὰ κάμη· ἐμεῖς δὲ ξέρομε τίποτα.» δεῖξας δὲ τινας παρόντας συμπολίτας του Χριστιανούς προσέθηκε: ἀνὰ ὀρὸς ὁ Βέλιος, ὁ Τῶμος, ὁ Οὔγγρη, ὁ Ἰῶαν! καὶ αὐτοὶ εἶνε ἀπὸ τὸ βελιζέτι μου· εἶνε καοῦροι, μὰ παλληκάρια σὰν κ' ἐμᾶς. Ἐμεῖς γιατί γενήκαμε Μουσουλμάνοι; γιὰ νὰ εἴμαστε λεύτεροι, ὄχι βραγιάδες· αὐτὸ δὲν τὸ ξέρει ὁ Ἰσκενδέρμπεο; Εἴμαστε Γκέγκαί, τίμοι, δὲν πατοῦμε τὸ μπέσα· αὐτοὶ οἱ ντουνοῦμιδες, ποῦ ἦσαν ἀπὸ τὸ Ἄνατόλ, ἄς εἶνε Μουσουλμάνοι, δὲν ἔχουν οὔτε τιμὴ οὔτε μπέσα, ἄς πηγαίνουν ἔς τὸ Τζαμι δέκα φοραῖς τὴν ἡμέρα.» Αἱ ἐξηγήσεις αὗται καὶ τοὶ δὲν νυχαρίστησαν τὴν περιεργίαν ἡμῶν προσπαθόντων περισσότερα ν' ἀνιχνεύσωμεν, ἐνομίσαμεν ὁμως φρόνιμον νὰ σιωπήσωμεν, διότι εἶχεν ἤδη ἀρχίσει νὰ γουρλώγῃ τὰ μάτια του ὁ Γκέγκα ληστής.

* *

Ἐν Ἀθήναις, 1879.

Γνώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωικοῦ.]

170.

Δυσκόλως δύναται τις νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ἡ ἀπλότης, ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ χρηστότης τῆς διαγωγῆς ἡμῶν εἶναι ἔργον εὐθύτητος καὶ οὐχὶ πανουργίας στρατήγημα.

171.

Αἱ ἀρεταὶ ἀφανίζονται ἐν τῷ συμφέροντι καθὼς οἱ ποταμοὶ ἐν τῇ θαλάσῃ.

172.

Πλειοτέρων καθηκόντων ὁ ἄνθρωπος παραβάτης γίνεται ἐξ ἀκηδίας ἢ ἐκ συμφέροντος.

173.

Περιέργεια περιεργίας διαφέρει. Καὶ οὗτος μὲν ὁ περιεργὸς ὑπὸ τοῦ συμφέροντος παραφερόμενος, ἐπιθυμεῖ νὰ ἀνακαλύψῃ τί εἰς αὐτὸν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ· ἐκεῖνος δὲ ἐξ ὑπερηφανείας θέλει νὰ μάθῃ ὅ,τι οἱ ἄλλοι ἀγνοοῦσιν!

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, λέγει ὁ τέως Πρύτανης κ. Α. Ἀναγνωστάκης ἐν τῇ ἐσχάτῳ δημοσιευθείσῃ Λογοθεσίᾳ αὐτοῦ, ἀκροα-

τήριον χωροῦν πλείονας τῶν 200 μαθητῶν. Τὸ μέγιστον τῶν ὑπαρχόντων ἔχει 26 θρανία, ὧν ἕκαστον χωρεῖ τὸ πολὺ 7 μαθητὰς· καὶ ὅμως τινὰ τῶν μαθημάτων ἔχουσι τὴν πληθὴν τῶν ἀκροατῶν τριπλασίαν. Ἐν τῷ μαθηματι φέρ' εἰπεῖν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ δικαίου κ. Π. Καλλιγᾶ οἱ φοιτῆται συσφιγγονται ἐν τοῖς θρανίοις, κάθηνται ἐπὶ τῶν γραφείων, ἴστανται ἐν τοῖς διαδρόμοις, ἴστανται ἐν τοῖς παραθύροις, ἴστανται ἔξω τῶν θυρῶν καὶ ὅμως ἀδύνατον νὰ χωρήσωσιν. Ἐν τινι τῶν θερινῶν μαθημάτων, παραδιδόντος τοῦ καθηγητοῦ κατὰ τύχην περὶ διαθηκῶν, τινὲς τῶν ἐμιλητῶν ἐλιποθύμησαν, κινδυνεύσαντες νὰ τελευτήσωσιν ἀδιάθετοι.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Οἰκτρὸν θέαμα παριστῶσιν αἱ ἀπομαρανθεῖσαι ἐκείναι γυναῖκες, αἵτινες καλύπτουσι μὲ ἄνθη τὰς ῥυτίδας των, καὶ στέφουσι μὲ πτερὰ καὶ ἀδάμαντας τὰ λιπόσαρκα μέτωπά των· ὅλα των εἶνε ψευδῆ· καὶ τὸ ἀνάστημά των, καὶ ἡ χροιά των, καὶ ἡ κόμη των, καὶ τὸ μεδίαιμά των· ὅλα των εἶνε κατηφῆ· καὶ ἡ στολή των, καὶ ἡ φαιδρότης των. Παρακάθηνται εἰς τὸ συμπόσιον τοῦ παρόντος, ὡς ἵνα διδάξωσι μελαγχολικὸν τι φιλοσοφικὸν μάθημα τὴν νεότητα, ὡς ἵνα εἴπωσιν εἰς αὐτήν: Οὔτω καὶ σεῖς θὰ παρέλθητε! Φαίνονται προσκολλόμεναι μετ' ἀπελπισίας εἰς τὴν ζωὴν, ἥτις εἶνε κωφὴ πλέον πρὸς αὐτάς, θέλουσι ν' ἀποφύγωσι τὰς ὕβρεις τοῦ γήρατος, καὶ νομίζουσιν ὅτι τὸ κατορθοῦσιν ἐκθέτουσαι αὐτὸ εἰς τὰς ὕβρεις τῶν βλεμμάτων. (Γεωργία Σάνδ)

ΚΑΙ ΟΙ ΚΟΡΑΚΕΣ ΕΙΝΕ ΩΦΕΛΙΜΟΙ

Ὁ κόραξ ἐν γένει ἀπολαύει κακῆς φήμης· θεωρεῖται ὡς ὁ τρόμος τοῦ γεωπόνου, κλέπτων τὰ σπέρματα καθ' ὅσον ἐκεῖνος τὰ σπείρει. Ἀλλ' ἴσως ἡ κατηγορία αὕτη εἶνε συκοφαντία, διότι οὐδέποτε εὐρέθησαν ἐν τῷ φάρυγγι τοῦ κόρακος σπέρματα· τὸ μόνον δὲ ὅπερ ἀναζητεῖ ἐν τοῖς ἀγροῖς εἶνε τὰ ἔντομα ἅτινα ἴσα ἴσα ἀφανίζουσι τὰ σιτηρά· Ἐὰν δὲ ὑπάρχωσιν ἀμφιβολία περὶ τῆς κλίσεως τοῦ κόρακος εἰς τὰ σιτηρά, οὐδεμίᾳ ὁμως ὑπάρχει περὶ τῆς μανιώδους κατὰ τῶν ἐντόμων καταφορᾶς του, ὡς θάποδειχθῇ κατωτέρω.

Πέρουσι τὸ θέρος σμῆνη ἀκρίδων κατεκάλυψαν τὴν ἐξοχὴν ἐν ἣ κατοικεῖ· εὐτυχῶς δὲ ἔληγεν ἤδη τὸ θέρος, ὥστε δὲν ἠδυνήθησαν νὰ βλάψωσι τίποτε, διότι τὰ ἔντομα ταῦτα περὶ τὸ τέλος τῆς ζωῆς των εἶνε σχεδὸν ἀβλαβῆ. Τότε δὲ, τῷ ὄντι, ἡ θήλεια ἀναζητεῖ ὀπὴν τινα κατάλληλον ἐν ἣ νὰ ταφῇ μέχρι τῆς κεφαλῆς, οὗ γενομένου ὑποκύπτει εἰς τὸν ἀφρευκτον νόμον τῆς φύσεως, τουτέστι τὸ μὲν ἄνω τοῦ σώματος αὐτῆς ἀποσυντίθεται, τὸ δὲ κατώτερον τὸ περιέχον τὰ ὠά, ἢ μᾶλλον τοὺς σκώληκας, διαμένει ἄθικτον,

έως ή γονιμοποιός θερμότης του έαρος τὰ ἐκκολάφη.

Ο αριθμός των σκωλήκων διαμετρικῶς κειμένων ἐν τῷ σώματι αὐτῆς εἶνε τεσσαράκοντα, καί τοι οἱ χωρικοί λέγουσιν ὅτι οὐδέποτε εἶνε οὔτε πλείονες οὔτε ἐλάσσονες τῶν 99. Τὸν λήξαντα χειμῶνα οἱ κόρακες ἐφάνησαν ἐκτάκτως πολυάριθμοι· ἐγὼ αὐτὸς εἶδον χιλιάδας τοιούτων. Ἐπειδὴ δὲ οἱ κόρακες ὡς πτηνὰ θορυβώδη δὲν συνεννοῦνται πολλοὶ ἀνευ τινὸς λόγου, ἐζήτησα νὰ εὑρω τὸν λόγον τῆς συσσωματώσεως αὐτῶν ταύτης. Εἶδον δὲ ὅτι ὁ τόπος εἰς ὃν συνηθροίζοντο ἦτο ἐσκαιμμένος εἰς βάθος ἐνός δακτύλου περίπου. Ἀνασάπτων δὲ καὶ ἐγὼ τὸ αὐτὸ ἔδαφος εἶδον ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν κοράκων ἀναζητούμενα ἦσαν τὰ κυττάρια τὰ περιέχοντα τοὺς σκώληκας τῶν ἀκρίδων. Τούτου δ' ἕνεκα ἤ πρὸς τοὺς κόρακας ὑπόληψίς μου πῦξήθη, διότι ἔβλεπον ἤδη ἰδίους ὄμμασιν ἀπόδειξιν ὅτι καὶ αὐτοὶ ἐργάζονται ὑπὲρ τοῦ κοινῷ καλοῦ ὡς ἐκλεκτὰ μέλη τῆς κοινωρίας.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ἐδάφους ἐφ' οὗ ἐργάζονται εἶνε ἐκτεταμένη λίαν, ὁ καθ' ἑκάστην γινόμενος ἀφανισμὸς τῶν ἀκρίδων εἶνε μέγιστος. Ἀλλὰ δὲν πρέπει ὅμως νὰ σταυρόνωμεν τὰς χεῖρας προσδοκῶντες παρὰ μόνων τῶν κοράκων τὴν ἐξάλειψιν τῶν σκωλήκων τῶν ἀφανιζόντων τὰ γεννήματα ἡμῶν· διότι ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα πλείστα ὅσα ἐπικουρικὰ μέσα ἄτινα ὀφείλομεν νὰ μεταχειριζώμεθα. Ἄλλ' ἐὰν ἐπεχείρουν νὰ ἐκθέσω αὐτὰ ἐνταῦθα, θὰ παρεξτερεπόμεν τοῦ σκοποῦ μου, διότι τοὺς ὀλίγους τούτους στίχους γράφων τούτο καὶ μόνον ἐπεθύμουν νὰ καταστήσω γνωστὸν, καὶ νὰ ποδώσω εἰς τὸν κόρακα τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ, τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀνθρώπων.

Τῶν φιλοκοράκων τις

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ γαλλικὴ ἐφημερίς *Ελευθερία* διηγεῖται τὰ ἐξῆς περὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ chignon, τοῦ μεταυχένου κρωδύλου, ὃν αἱ γυναῖκες πρὸ δεκαπενταετίας μετὰ τσοαύτης ἀγάπης μεταχειρίζονται.

« Πάντες οἱ κρωδύλοι δι' ὧν αἱ γαλλίδες (καὶ μετ' αὐτῶν βεβαίως καὶ αἱ τῶν ἄλλων ἐθνῶν γυναῖκες, ἐν αἷς καὶ αἱ Ἑλληνίδες) κοσμοῦσι τὴν κεφαλὴν των, ἐχρησίμειυσαν ἤδη ὡς κόσμημα τῆς κεφαλῆς τῶν φακιρῶν, μοναχικοῦ τινος τάγματος τῶν Ἰνδῶν, ἡ ἀπλούστερον τὰ chignons κατασκευάζονται ἐκ τῶν τριγῶν τῆς κεφαλῆς τῶν ἀνθρώπων τούτων. Ἀγοράζονται δὲ ἐν Ἰνδοστάνῃ οὕτω πῶς :

« Οἱ Ἰνδοὶ ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες πορευόμενοι εἰς προσκύνῃσιν τοῦ Μαχμελά μεγάλου ναοῦ τοῦ Ἀλλαχαβὰδ παρὰ τῇ Καλκούττῃ, καταλείπουσιν εἰς τὸν θεὸν Βράχμαν τὴν κόμην των εἰς ἀνάμνησιν τῆς προσκυνήσεως αὐτῶν, κρεμῶντες

αὐτὰς ἐπὶ ὀριζοντεῖων ράβδων ἐπίτηδες ὑπαρχουσῶν ἐν τῷ ναῷ. Οἱ ἱερεῖς πρακτικώτατα σκεπτόμενοι ὅτι τὸ ἐπόμενον ἔτος οἱ φακίραι θὰ ἐπανέλθωσιν ἔχοντες τὴν κόμην μακρὰν, διότι μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ ἀκριβείας διατήρουσιν αὐτὴν, ἵνα τὴν ἀφιερῶσιν εἰς τὸν Βράχμαν, συνάγουσι πάσας τὰς κόμας καὶ τὰς ἀποστέλλουσιν εἰς δέματα εἰς Εὐρώπην καὶ μάλιστα εἰς τὰς ἐν Λονδίῳ καὶ Βιέννῃ κυριωτάτας ἀγοράς.

Τοιαύτην δ' ἐπίδησιν ἔλαβε τὸ ἐμπόριον τοῦτο ἀπὸ τινων ἐτῶν, ὥστε συνέστη ἐπίτηδες ἐταιρία διαθέτουσα μέγιστα κεφάλαια εἰς ἣν ἐπετρέπη νὰ συνάγει καθ' ἕναστον ἔτος τὰς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀλλαβὰδ ἀφιερουμένας τῶν φακιρῶν κόμας δίδουσα 1200 ρούπια τουτέστι τρισχιλίας νέας δραχμάς.»

Τὴν ἱστορίαν ταύτην τῆς καταγωγῆς τοῦ chignon διηγῆθη κύριός τις ἐπισκεψάμενος τὸν Ἰνδικὸν ναὸν περὶ οὗ ὁ λόγος καὶ ἰδίους ὄμμασιν ἰδὼν ἀποκοπτομένης τὰς κόμας ἀπὸ τῶν ῥυπαρῶν κεφαλῶν τῶν φακιρῶν. Τσοαύτην δὲ ἀπιδίαν ἠσθάνθησαν αἱ κατὰ τὴν διήγησιν ταύτην παρῶσαι γυναῖκες, ὥστε ὤρσαν νὰ μὴ φορῶσι πλέον chignon κατασκευασμένων ἐκ τριγῶν ξένων, ἀλλὰ νὰ εὐχαριστῶνται ἔχουσαι μόνας τὰς τρίχας τῆς ἰδίας των κεφαλῆς. Καὶ νὰ σας εἴπωμεν δὲν ἔχουσι καὶ ἄδικον. Λογικωτάτη ἡ ἀπόφασίς των αὐτῆ.

Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ παλαιόσα κατὰ τῆς ἀσυνέτου παραφορᾶς τῶν ριζοσπαστῶν. Πρὸ τινων ἡμερῶν ἡ πόλις τῶν Βορδιγάλων ἐξελέξατο ἐν ἀναπληρωματικῇ τινι ἐκλογῇ βουλευτὴν τὸν γηραιὸν συνωμότην Βλαγκῆ, διατελοῦντα ἐτι ἐν τῇ εἰρατῇ, διότι διωργάνωσε τὴν κατὰ τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως στάσιν, διαρκούσης τῆς πολιορκίας τῶν Παρισίων. Ὁ Βλαγκῆ εἶνε ὁ Νέστωρ τῶν Γάλλων δημοκρατικῶν. Ὀγδοηκοντούτης περίπου, ἤρξατο μεῖραξ ἐτι νὰ συνομνύη κατὰ τῶν καθεστώτων, διήλθε τὸ ἡμισυ τοῦ βίου του ἐν ταῖς φυλακαῖς, κατεδικάσθη τρίς εἰς θάνατον καὶ ἐπληρώθη ἀπαξ βαρέως ὄπισθεν τῶν ὀδοφραγμάτων. Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι ὁ ἀδιόρθωτος συνωμότης, ὁ τσοαύτας προκαλέσας σιχηνάς αἵματος, ἐπαινεῖται ὑπὸ τῶν γνωριζόντων αὐτὸν ἐκ τοῦ σύγγενος ὡς ἀνὴρ ἡμερος, ἀκέραιος, φιλόανθρωπος, ἀγαπῶν τὰ ἄνθη καὶ τὰ πτηνὰ.

Κατ' αὐτὰς ἐμελλε νὰ γείνη δοκιμὴ ἡλεκτρικῆς τινος λυχνίας πρὸς φωτισμὸν τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης. Ἰάλλινος κύλινδρος προσαρμοζόμενος ἐπὶ τοῦ κράνου τοῦ δύτου περιέχει ἡλεκτρικὴν λυχνίαν ἐκ χαλκοῦ ἐστλιθωμένου. Οἱ ἄνθρακες εἶνε οὕτω πῶς διατεθειμένοι ὥστε νὰ διαρκέσασιν τέσσαρας ὥρας. Παράγεται δὲ ὁ ἡλεκτρισμὸς ἐκ στήλης συγκειμένης ἐξ 20 μέχρι 40 στοιχείων Βούνσεν ἀναλόγως τῆς ἐντά-